

ა კიმას კიდევ მჩავალებერ მოხვდა ჯონი
ბოლოს დედა შეჩერდა მოლალულ მოქანცუ-
ლი.

— მე დაეკინებით გთხოვთ, გმუშარებოლი
ჩემ მაღალ-პატიკულულო დედა, მცემე ას-
ტყიც გინდა, მარა მცემე კარგ და ფაზ-
რებ დაყეტილ ოთახში და არა ქვაში და
ბაღში, ყველასათვის დასაწან აღვილობე.

საკუიოველი ის იყო, რომ ა-კიძას არასოდეს არ მოუწატინებია გაქცევა, რაც შესთვის ძალიან ადგელი იყო. დღებაზ ახლა იაბალი მიზები იშოვა, რომ სელახლა დაწყებული მისი ცემი.

შალლილობისაგან დასუსტებულს, სულ-შე-
უთულს ჯოხი გაუფარდა ხელიდან ის სულს
ლიკის იბრუნებდა, კანკალებდა და იყვანჩხე-
ოდა.

— არ ვიცი, ალბათ მე ასეთი აგებულებისა
არ, მიუკა ა-ენამ და თან სიყარულით უკ-
რალუა დედას — მე ქორავე სკამს მოგართოეთ,
აბრძანდით. მოსცენენტ და მაღვ თავს უკეთ
ერწობთ.

დედა მრისხანედ ჩამოშორდა მას და თან ბორიტებულად შეშინებდა. დაჩაჩანაკებუ-ი ნაბიჯით მიაშორა სახლს.

— ამის შემდეგ აკიაბ აიღო ქული, გაის-
რა ტანისამოსი, დაისრისა ნატენი ადგი-
ები და თან შეკურებდა დედას ჟალესად
ასიყვარულე თვლებით. ის კიდეც იღმებო-
და, თითქოს ამ სასჯელში სიმოწებას ხე-
ლად.

ა-კიმას ბავშობისასაც ასევე სცემდენ.

ის ცხოვრობდა მდინარე იანც-ტსეს ნაპი-
ს. იქვე დაიბადა მამა მისი კომელი ც
მის მუშა იყო. მისი წინაპრები ათასის და
ათასის ზღვის წინედაც ამავე საკატივ-
მლო თანამდებობას ასრულდენ და ოვი-
ლულ მათგანი დიდი შერმით ღებდა წე-
ჭადში არა უმეტეს დოლარ-ნახტრისა,
სასყიდელი არ გაიღიას ულა არამდენიმე
უკრის გამაბილობაში. როგორც წინაპრები
ა-ეკიმა დებულებდა ერთნაირ საშუალ
ს ა ასეთი თანხით ცხოვრობდა მაშინ
ვ. მუშა მოსამასურე ქალები იღებდენ წე-
ჭადში ერთ დოლარს. ას ატარებდა ცხო-
ვას თორათ მასალითობით და ამჟამ ა ვინა.

ଯେତେବେଳ ଶାବଲ୍ କୁଟୁମ୍ବରୀଙ୍କ ତମ୍ଭିଲ ପ୍ରାୟିବନ
କୁଟୁମ୍ବରୀଙ୍କ ମିଳ ଅମରାତରୀଙ୍କ ଚିତ୍ରିତରେ କାନ୍ତରୁକ୍ତେଜ୍ଞାଲି ମେ-
ଦ୍ୟାଗୁଣୀ ଏବଂ ଦାଳରୀରିବାରୁ ଗାଢାରୀରିବାରୁ ଗାଢାରୀରିବାରୁ
ମେଳ ଶୁଭମ୍ବନ କୁଟୁମ୍ବରୀଙ୍କ ଗ୍ରାହିବାରୁ ଶାମପାରୀ ଅମ-
ରୀ ଏହାମୁଖୀ ସିଦ୍ଧିତର୍କୁ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରିକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଆ,
ମୁଖ୍ୟଭିତ୍ତି ଚିତ୍ରିତରେ ଲୋଭନ୍ତରେ 240 ରଙ୍ଗାରୀଙ୍କ,
ତମ୍ଭିଲରେ ଅଲ୍ଲାଜୀର ଉପ୍ରେତ୍ସବାଦ ଏବଂ ମିଶନରେ
ଅଲ୍ଲାଜୀର ବୁକ୍ଲରେ ଏବଂ ପ୍ରାୟିବନ ଅମର ମେଲିରେ ଶା-
ମାତ୍ରାକୁ ଦେଖିବାରୁ ।

କେଉସି-ସ୍ତରରୁ ତା ଏହା ଅ-କିମିଳା 24 ଫେଲିର୍ଭାଦି,
କେଇବେଳେ ଅନ୍ଧରେ ପାଇଁ ଆଶିଷ ମୁଦ୍ରାରୀରୀରୁ ଏହା ପ୍ରେମିଳା, ମାନିଙ୍କ
ମେହିବାରୁ ଏହି ଫଳାଳୟପ୍ରେଇଲ କୁଣ୍ଡଲିରୀରୀକୁବାବୁ.

დიდი გამოკრების და ვით-გაღლახის შემდეგ მოხვდა იმ 800 მუშის ჩიტებში, რომლებიც ავრცელდენ ხეთი წლის ვადით გავას შა- ას შეკუთა მამულებში.

ა-კომა მეტლვაურ მუშავში ითვლებოდა პა-
ტისაცემ პიროვნებათ. გადააში-კი, მიუხედა-
ვთ იმისა, რომ ის ღებულობდა ასჯერ მეტს,
გამოლდგა უკანასკნელი, ყველასაკი თვეობწუ-
ნებული, შეურაცყოფილი მუშა; მას ჭიათარე-
ბისაგან ქონდა გაღმაცემებული ერთი დიდ
დრიშებულვანი თვისება - მოოთინება.

სუთის წლის მუშაობის შემდეგ, მაგრამ ათასი დღის შემდეგ ამ თანხით შეეძლო დაზურუნებულიყო თავის ქეყანაში და მდიდრულათაც ეცოცვა, მაგრამ არჩია ისევ იქ და- არჩენა. გავაისაზი ცხოველებამ და დაკიტებამ გა- აცხოველა მასში მედიდურობა და პარივ-მიუ-

ანგა-
რეობა. ინგლისური ენის და საეჭვო ანგა-
რეობის შესრულის მიზნით პლანტაციის დუ-
კანტიში შევიდა კანტორის მოხულეთ. ექვსი
ოუის შემდევ მან მეტი იკოდდ, ვინებ პლან-
ტაციის როგორივე გამგებ.

გამება სთხოვდა კანტორაში დაჩირენას და
შეაძლოა ლევენდარული ჯამაგირი – 60 ოქტო
ხაც წელიშაბში შეაღეს 1440 დოლარს –
700 ჯერ მეტს, ვინგებ ის შოულობდა მდი-

ასევე იან-ტესტს ნაპირას, მაგრამ ა-კიმა არ და-
ანახსნდა და დაბრუნდა გონილულუში, ადაც ჟევიდა ნოქარად ერთ დიღ მაღაზიაში.
ელიწალ ნახევრის ჟევლევ დასტოვა მარაზია
და 33 წლის ა-კიმა თითონ ალებს ამგვარსაც ვი-
ნდ მაღაზიას თავის წარწერით:

აფაშირო სახლი ა-კიმანი და კ-ს. ხევალასხვა
საქონელი.

ამის შემდეგ გას თანამდებობა ემარტება სიმუშენები და ბრლოს ემსგაესქება დამზღვალებულ წარმომართების. მას ახლა მხოლოდ ორი რამ აკავშირია: ცოლი და დედა, რომელიც მას ძელებულ მოუქნენებს ჯოხს. ეხლა შეეჭრია სახლიც ყიდოს და ცოლიც. მარა ყველაზე უფრო

ეტად ესაკიროება დედა ვინებ ცოლი. უარი
თქვა ცოლის შერთვაზე და გამოიწურა დედა.
მნიშვნელოვანი გაყირვებაში მყოფი დედა ეხლა
ექვემდებარებული იყო. სამას მართვის მიზანი
სამი ნოქარის და ერთი მეზოვის
ისახლისი. 13 წლის განმავლობაში ბერძნიერ
ათ სცხოვრობდა დედასთან ა-კიდა და სის-
ტეტრიურად ლებულობდა ძისგან საჯელს. მა-
ამ ცოლის შერთვის და ვაერტის ყოლის სურ-
ალი თან და თან უძლიერდებოდა. ეხლა მას
კარ სურდა ცოლათ პატარი ფეხებიანი ჩი-
ლი ქალი, მას თვალ-წინ ეხატებოდა თავი-
ფეხალი, ბუნებრივი, ჩეულებრივი ფეხებიანი
ა კარგათ მოსიარულე ცოლი. აი ასეთ ქა-
ათ წარმოდგენილ ყაფდა ლი-ფა, მთვარის
რცხოვნი ყვალოდა.

— မြေ အဲ မြုပ်ဖျက်၊ ရှာမ် ရှိခို့ ရာတာလှစ် နားသွေးရာလွှာ
အံပျော်” ဖျက်၊ — ဗီးစိုးရာလွှာ ရွှေပြန်ပေါ်လွှာ လျော့လွှာ အာဂျိ-
လှ ။ ဒုက္ခာပျော်” ဘာဘာကျော်လွှာတဲ့ ပြောနဲ့ နေဆိုလွှာ ရှိခို့
လဲ။ — ရှိခို့ ရာတာလှစ် မတော်လာ ဒုက္ခာပျော်” ဖျင့်လွှာ ဖျက်၊
ရွှေကျော် ဖျော် ရှိခို့ ဘာဂျိ၊ လှ မြေ ဖျော် လျော့လွှာ လျော့လွှာ
လှ ပါ ဖျင့်လွှာ ပြောမလွှာ ပွဲရာတာလှစ်၊ ရွှေကျော် အမား
ရွှေပြန်ပေါ်လွှာ ရှိခို့ ဘာဘာရဲ့ ဖွော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ
ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ
ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ
ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ ပျော်လွှာ

არის ცხოვრების წყარო, გვარის დამარასებელ და არ სცნობს ჩეკი წინასატებს. მე გადა-
მოტეს, რომ ის დაცირკის ჩეკი სალოცველ
ჯობებს – მრექტებს. მე მიმოკითხე 12 კაცს
გაუკონია, რომ იმის აზრით ჩეკი სალოცვა-
სახლი მაიმუნური სისულელეა. ეს იმის სიტ-
უკებია. ის სკამს უმ თევჭს და ძალის შემ-
წვარ ხორცს. ჩეკის შესახებ ის ამობას „სუ-
ლელი მაიმუნური“. და შენ, მაიმუნა, მშათ
არის რომ ცოლათ წამოგვევს, მხოლოდ იმის-
თვის, რომ შენ ხარ მღიდარი და გამოჩენილი
პიროვნება. ის შემარტევენს მე და დიდი ხნის
განსკვინებულს მამა–შენს.

არსებულ მდგომარეობის მიხედვით შეუძლებელი იყო შედაცება, დედა მართალს ამბობდა, ამას კარგად გრძნობდა ა-კიძა. ლი-ფა ნასწავებალი იყო, კარგად იცოდა ინგლისური და გავაური, გვაჩინანა იცოდა ჩინური წერა-კითხება. თამად აღიარებდა თავის ურთმონებას, თუმცა გულის სილრეგში ეშინოდა გავაიღეთ კაგუზნიბისა (ჯავაქრუების, ექიმებაშების), რომელიც, მისი აზრით, შეუძლოცავდება განსაცდელში მყოფ და იხსინდენ სიკვლილთაგან.

ლი-ფა ა-კირა დალო ა ანასოდეს ამ ძობნ-
რის ქედს დედის წანაშე, არ გაზდება მის მო-
ნათ, როგორც ამას მოითხოვს ჩინური ძველი
აღათები.

ამ შემთხვევით და ესტუმრა ნას მაღაზიაში.
ქალმა მოკუშა თავისი შეუღებავი ტუჩები,
რომელნიც დაემსაგასენ ნახევრად გაშლილ
გარდის კოკობს და უპასუხა:

— ეს კარგია ჩინეთისათვის, მე არ ვიცნობ
ჩინეთს, აქ გავაია არის, გავაიაში კი ესირათ
იცლება უცხოელების წევუღება.

— ის მანეც ჩემი მშობელია — შესძახა ა-კი-
მაზ — დედა, რომელმაც მომანიკა სიცოცხლე,
ჩინეთში, თუ გავაიში, მთვარის ვერცხლო-
ვანო ყვავილო, რომლის ცოლად შერთვას მე
ინარჩუ.

— မီ မြာဂွနှာ ၊ ရောက် တိုင်းဆောင် စံကျော်
လူ-စွဲမံ၊ ဤတော် ပါ ပုံး „ဒါဌ္ဂာ“၊ မြောက်-အောက်ဖွား-
လျော်လော်၊ မီ ပွဲချော် ရာမံ ဂာဗိုဒ္ဓ ရောတာကျော်ဆင်၏
နှုန်း လွှာဂွနှာဖွဲ့ဖွော်၊ ရောမံ မီ ပုံးနှုန်းလွှာ ဒာ၊
ဂိုမ်းနှာစိုး ပုံးပွဲ၊ လော်လွှာ ဖျော်ရွားလွှာ ရောဝါလျော်-
နှုန်း၊ ဂိုမ်းရော်၊ ပွဲချော် ရာမံ ဂာဗိုဒ္ဓ ရောတာကျော်-
ဆင်၏ „ဒါဌ္ဂာ“၊ ရောက်ပြု ပါ ပုံး၊ ပျော်တွေ့ပါ ပုံး
သူ ပြုလော် မြောက်ပြု ပါ ပုံး၊ မိုးခြားနှုန်း ပိုးပိုးပိုး၊
မိုးခြားနှုန်း၊ မိုးခြားနှုန်း၊ မိုးခြားနှုန်း၊ မိုးခြားနှုန်း၊

დესაც იშვა ის... მაგრამ აბა რას ვამზობ მჟ
სულელი! ჩემი კოლა და ბრძოლის ველის მი-
ტოვება, ან დღის! არა. არა, ალბად შესცდე
ის არ იქნება, მე ის არ აუმიშრდია ას.

— რა ვიცა, დამარტინენ კია და. თორემ
აბა იმის მამის შეილისაგა მაგას არ მოველი. ალ-
ალექსი ისე არ ალზრდიდ, რომ მხდალი გა-
მოსულიყო. ალბად, რა ვიცა, იქნება რამეტე
გამოგზებენ ჯარიღანა.

ანუგაშა პეტრეშ.

— იქნება...—განიმეორა ანაშ და ფიქრებს
მოველო ჰქლავ ფაფარჩე.

სიჩუმეშ ააამშა თვეის ნება...

IV

— ჩვენს გორახე სროლის ხმა ისმის. ალ-
ბად ძალიან ახლოს თუ არიან თეთრები. თო-
რემ ასე ახლოს...

პეტრეს ლაპარაკი არ ჭირდა დათავებული,
რომ კარა გაიღო და კოლა შემოვიდა, შეია-
რალებული—გაექანა დედისკენ გახარებული,
გადასახვებად...

— დედა!...—შესახა მან...

ანა გული აუჩიროლა შეილის დანახებაზე,
უსწევ წამოლგა სწრაფ და სურდა გადასვეო-
და, მაგრამ მოაგონდა ჰყელაფერი და ხელი
შესველა.

— შეჩერდი!—უთხრა თითქმის ბრძნების
კილოთი და თვალებში ჩატარება...—გული
რალაკას მეტება შეილო...

— გამარჯვება კოლა.—ჩატარი პეტრე, რო-
მელსაც თვეის შეილის ამბავი აინტერესებდა,
რომ გაეგო.

— ეს ყაველიყო რას ნიშნავს დედა?!—გან-
ციურებით უხარის კოლამ და თვეუ კართა
მიაუყურა, პეტრეს მიესრომა.

— ჩემი ვასიკისი რა იცი კოლა? პა? რო-
გორაა, სადაა, კოტბალი თუ...

— ვასო? შეეკითხა სწრაფდ კოლა. ერთი
შეხედა პეტრეს. უნდოდა ჰყელაფერი ეთერა,
მაგრამ არ სურდა ცუდ მახარიბელი ყოფი-
ლიყო და თვე ჩაღუნა; თითქოს სცდილობდა
რომ სხვა შესატერისი პასუხი მოყენი.

— ჲო, გეთაყავა, ვასისი.—ეკითხებოდა პეტ-
რე მერამოდენიმეჯერ და თვალს არ აშორე-
ბდედა.

დიდიანი იყო აღარაფერი ესმოდა თავის
შეილზე, რომელიც სამომალიქ იმის დას-
წყისიდან სულ ოში იყო და ამ როი თვის
წინ-ღა მიიღო უკანასკნელი წერილი მისაგა-
ორი შეილი კი იმპერიალისტურ იმში და-
ლგონენ...

— მითხარი თუ უბედურება რამე ჩემს
თავშე—გულამიჯდარი ეპერწეოდა პეტრე.

— ვასო? ჲო, ის...—უნდოდა ეთერა კოლას,
მაგრამ ვერ გაბედა.

— მერე? მერე? სთევი, ნუ ყოყინობ. ხომ
არ...—ვეღარ დაათავა მოხუცა და ორივე
ხელი ლაუკირა კოლას,—მითხარი, მითხარი,
რა მოუვიდა?

— ის... აბა რალ დაგიმალო ძა პეტრე...

— ნუ თუ ორ უფროს ძმების ბედი ეწედა?
— იბრძოდა მამაცად...

— როკორ, მოჟელქმი?—შეპლრიალ პე-
ტრე.

კოლამ თავი ჩაღუნა.
— ვათვე შეილო, ვაიც ვასიკ!

სკამზე დაეშვა მოქუცი და აეკითინდა, უკა-
ნასკნელი შეილი დაპერარება, უკანასკნელი იმე-
ლი...

გამეფუდა სიჩუმე.

— თუ არ შემარტებინა, თუ ერთგულად
ემსახურა მშრომელ სლობს, ჰალალი იყოს ჩემი
ანაგი მაზე... ჩაბიტუტუტა მოქუცი.

— პირელ სადარაჯოზე დაეცა... ჩაილაპა-
რაკე სხიოს ხმით, კოლამ.

ანა ენია, ცუკლი მოეფო მის გულს, თვა-
ლოდი ემდგრა და გამხდარ ხელის თითები
მიიღოდა კლანებისტებრ; ამ წუთს იგა შედ
იყო სცემითა შეილს და გამოეგლიჯა ყანკრა-
ტო, დაეთხარა თვალები.

— მერე და შენ? შენ?

უკიდოდა შეიღის.

— მე რაი?—უბასტებდა დაპენეული. კოლა...
სცემინდა წითლებობოდა და თავს მიაღლა
შეღარ იღებდა...

— ვამე შეილებო, დალუპულნო ულროვოდ.
რა უნდათ ამ თეთრ ძალებს ჩერნიან, რატომ
არ მოგვასენებდნ!—სტევა პეტრემ და პრე-
მლებული გავიდა გარედ, მაგრამ სახლში კი
არ ჭავიდა. ან რა აპარა უნდა მიერთან კო-
ლისათვის? ისა, რომ მესამე შეილიც ისე მა-
ბარის რა მიწას რა ვერა ნაია?

მიღიოდა მოხუცი და თოთხოვა არ იციდა
სათ... მისი ამლერეული თვალები ზურუსით
იფარებოდა...

V

— რა გონდა აქ, ამ ღრის?

უკიდ მერამენჯერმე ეკითხებოდა ანა შეილს.

— დედა!

— მიასასუხე, განამდის კი წებას არ გა-
ძლევ დედ დამიძახო.

— დედა—ჩემი!

— მიპასუხე-მეთევი? სად იკავი წეხელის, პა?
რა პირით შეხედე შენს საცოლეს ბრძოლის
ელიოდნ გამოწეულმა?

კოლა შეტორტმანდა, აწითლდა, აცანცანდა.

— გინა სთევა? მე...

— თავი როკორ-ლა უნდა გამოცყას იმ ქა-
მა, ვისაც შენისთანა საქმიო ეყოლება? პა?
ან შენ რა პირით ეჩერნე მას, ხალხს დედას!
არ ისერენდა ანა.

— დაშვიდლი დედიკო.

— მშაშარა!

კოლომ დაუწყო დედას ხეევა და დამშვი-
დება დაყვაება...

— ნუ ლელა დედა...

— მითხარი შეილო რათა არ ამ ღრის,
ან?

დასხნენდ. კოლამ დაუწყო აღწერა ამ როი
თვის განმაღლერებაში წარმოებულ საშინელ მოე-
ბზე, რამიელშია თვეთ იღებდა მონაწილეობას,
თეთრების სამშეცემო, მათ არააღმიანურ
მოპყრობაზე ტკივით მიმართ; უაბბო გარეთვე
თუ როკორ ჩაეარდა თვით ტკივილ და თუ
დარინე არ მოესწორ წითლების კაცლერის,
მასაც ისე სიმარტინი და დაპერარებულის.

და თავის სიტყვის დასასრულს სთევა, რომ
მას გული აუცილებელი იქ ხალბზე, ვისიანაც ის
იბრძოდა, რალგან ყველა გრძელი და და-
კარგულ გადასახვებად.

კოლა უსმონდ გაბრუნდა კარისკენ და გალ-
ეშვა მარტალ იქ თავი მოაღვებულ მიტერს,
სულერთა მაინც ვერ გავიმარტებოთ.

— ჩემინი ლაშეარი დედილო...

— ხომ იბრძოს ლომივით?

— კი მაგრამ... რომელი რაზემაც მე ჭია-
ვა, თითქმის სულ გაწედა.

— და შენ?

— მე...

— გამოიძეები!

— ჲო დედა! ისინი ბევრია არიან. სულ
ერთა მაინც უშედეგო მათთან ბრძოლა; ვე-
რაფერების გაბრდებით ტკუილად თავს შევა-
კლავთ და...

— იუდა! მოლალატე!! მონა!!!—შეკეკილა
ანამ და შეწერ წმინდებრა ელლა ნაკრისებით,
და ხელის კერით მოიშორია შეილი.

VI

სროლის ხმა უასლოვდებოდა სოფელს...

შეხნებული ბეჭები, ქლები ეჩასდებოდნ
გასატევები, მაგრამ სალ? ვერც ერთა ვე-
ბასებულადთ. შინაური საქანელი დაურთხა, მა-
თი მოშუილი აყრუებდა იქაურისას, პატარა გო-
რაკიდან მტრის მოწინავე ნაწილები ცდევნიდენ
წითლების გერის ისე ასაკის და სოფელის სოფე-

ლის ტელის გერის ასაკის და სოფელის ანსა, რომელიც დასტ-
რიული და სურდა სახელს ამაყა დღიდისას, და-
კარგულ საუნჯეს კეთილშობილ აღმირდელ-
სასახლას...

ვესაც შეებრლო იარალის ტარუბა, ყველა
შეურიდა წიალებს, რომელიც ისე ასაკის და სოფე-

ლის უასლოვდებოდა გერის ასაკის და სოფელის უასლოვდებოდა გერის ასაკის და სოფე-

ლის უასლოვდებოდა გერის ასაკის და სოფე-

VII

თოფების გრიალი. ხმლების ელვა. ხიშების
ტრიალი.

სისლო. სიკელილი. იწოდება. დაკარილო
და დანისა.

რ ე ვ ლ ი უ ც ი კ

ას ინდობენ ერთმანეთს. საზარელი ლრიალი...
ბინდმა მხრება აიძერტყა...

კოლამ იმ ღრის მიუსწოდო თავგანწირულთა
რაზმას, როდესაც მედროშე დაეცა განვითრული.
დასტაცა ღრიშას ხელი და... თვალის დაბაშ-
ხამებაში გადაეშება მტრებში, დაპკიფა, ჩაღ-
მა წრე გააკეთა კამარაში. მოწინააღმდეგი
შეღრება... ამ ხანში, სოფლის მცხოვრები-მო-
ხუცნა, ბაგშენი, ქალები, ყაველმხრავ, რითაც
კი შეეძლოთ, უტევდენ შემსეულებს.

აქ იყო ჩევენი ნაცნობი მტრებც, საიდანლაც,
თოთქოს დედამიწიდან ამოძრავა, ანა გამოჩნდა,
რომელიც ქალებს მოუქლოდა ცულით და სარჩე
ჭიმოცმულ წითელი თავშლით.

ყველა მხრივ სცემდნ ყეუინას მტრებს, რო-
მელსაც ეგონა, რომ უკეთ ხაფანგში მოქმედებდა,
შეკრთა. წითლების რაზმი გამხნევდა, მათ წინ
კოლა მიუძლოდა, რომელსაც მხრალად და მოღა-
ლატელ სთვლილენ და გაასულებულის ძალით
ჰქონენ მოწინააღმდეგეს...

ღამის წყვდიაღმი მოიცვა მიღამო...

შორის ისმოღა ყიფინა და სროლა...

აქ კი, ორივე მხრის დაქრიილთა კვნესა, ტან-
ჯვა...

უპატრონოდ დარჩენილი ცხენი დაქრიილდა
დანუროთხალი მზროლის ველშე და იმბობდა
ჭიხვინთ დაკარგულ პატრონს...

დაჭრილ დახოცილთა შორის კოლები ექვ-
დენ ქმრებს, დები მებს, დედები შეილებს...
გონება არყული ბაგშები მოედონენ ტყეს, ქა-
ლას, მინდვრებს და იმობდენ დაკარგულ მშო-
ბლებს ტირილით...

XI

წითელი ღრიშა ამაყად ფრიალებდა განთია-
დის გაბარიშე და ეგბებოდა დილის სოსო
გაითხარა ძათა სასაფლაოები...

მირჩარილოსეით გაფიორებული ანა ცალ-
მუხლშე დაყრდნობილი გაშტრერებული ჩაჟუ-
რებდა მტრის მიერ დაჩეხილ შეილს, რომელიც
შელაგშე გადაეწვინა, სულთმომრავაკი...

დღდა! ამშორე იუდას სახელი, მიმღერე ის
ნანა, რომელსაც მუდამ მიმღერდა იყვანში, მე..

ო, გნაცვალოს დედა; იუდის სახელი შე
უდიშ მოშორე შენი გმირობით...

დედა!...

ნანა შეილო, ნანა...

გაუმარჯოს საბჭოთა ხელისუფლებას...

ნანა შეილო, ნანა...

ეს იყო უკანასკნელი გამოშეიღობება და-
და-შეიღოსა...

ს. ჭრ-დო.

არლვეეს, ამსხვრეეს,
ანაღვურეეს
ის ქვეყანას
ქველს.
ლენით აესებს
მშრომელთ გულებს,
ქმნის ასპარეზს
კრცელს.
ათას თვალებს
აელვარებს,
ამოუცობს
სკერეტს.
ალოშმულ მხარის
აღებს ქარებს,
სლგმბს ელვების
სვეტს.
წვიმა, ქარი
ნიაღვარი
ვერ აფერხებს
ბას,
მრისხანე და
მოპქარი
გავს მღელგარე
ზღვას.
სარდაფები
კუნძულები,
ნესტიანი,
ბნელი,
ყოველ ღლიურ
თავის სტუმრებს
ებრა აღარ
ელის.

* * *

ვიღაც სტირის
კნესის ობრაებს:
„სად გვექნება
ბინა?“

— გასწიო დაბლა
სარდაფებში
ჩეენ იქ
მოგვეწყინა:
იქ ნესტია,
იქ ბნელი,
იქ სულისოქა
სკირდა.
ჩეენ იქ ვიშვით,
ალვიზარდეთ,
თვეენ აქ
რა გიშირდათ?
რაო? ნებით
არ გადახვალო?
არ გაგივათ უარი,
ნუ აყოვნებთ,
აბა ჩეარა —
ღია არის
კარი.

* * *

მუშა შევი
გამურული
სარეის წინ
ლაპაზიბს,
იქ მეორე
ძეირფას თუფუს
აშხანაგხ

სთაგაზობს-
ერთაც პლუშის
საფარმელში
არტინაღ
ხერინაეს,
რა პატრონი
ამას შესქეცენის
ლელაცას, შეტავს,
ღირნაეს.
ვიღაც ამბობს:
უს ნოხები
ნეტავი რა
ფასობს?
ერთ კუთხეში
დადის ჭალი,
ლალის და
კაპასობს:
აკელაფერი
გააოხრეს
ტეტრიანი
ფეხით,
მაგრამ ჩეარა
მუცებს, ობრებს
დაატყდება მები.
სულ არ გაწყვეტილა
ჩეენ მეფის
ჯარი,
საღაც არის
მოვლენ, მოვლენ,
რომ ვიყაროთ ჯ აჭრი.
ქმარს ეს სიტყვა
აღარ სუერა
და ცოლს
აჟოშმნებს,
ის მშდარია.
შველაფერი
ღლებს აერთობს,
აშინებს.
კრძალვით ამბობს:
„ნუ წევგარიმევთ
ნიეთებს,
პანინის“,

— დარჩეს რაღა,
აწი მაინც
ჩეენც გვესტრს
მოვილინოთ.
თქეენ! რად გინდათ?
გსურთ დაუკრათ
მაგ უხეშ
თითებით?
— შეილები გვყას,
და ვასწავლით,
თქეენ ნუ შესწუხტდებით.
ვფიქრობთ ახალი
ცხოვრება
ჩეენს წყლულს
მოაშემებს,
და თქეენც ხშირად
მოიგონებთ
ალბალ თავხედ
მუშებს.
და გათავდა
ამით მათი
მძიმე საუბარი,
ყოველ მტარვალს
დაეკმატა
თავის სახლით
კარი.

b. მეგრებები

მოგონება დედაქა.

ჟემიყვარლა...
 გულში ჩამიგარდა...
 ხმა ტკბილი: ნანინა...
 მაშინ, როცა მეძინა,
 დედა ჩემი მღეროლა:
 შეიღოლ ჩემო! ნანინა!..
 ვიღომებთავი...
 ძილში ვრცებოდი...
 უწყოტო სივრცეში ვიკარგებოლი
 ვხედავთ შობის ხს...
 მორთულ ტიკინებს...
 ვარდებს..., ყვავილებს...
 ძილში მესმიგად შორიდან...
 უტებილები ნანინა...
 ეხლაც, როცა დარჩე განვლო,
 გავიარე ცხოვრების გრძელი გხ.,
 ხშირად... ძალან ჩშირად
 მესმის შორიდან,
 დაუკიტყარი ღილინი:
 ჩემთ შეიღო! ნანინა!
 მხოლოდ ქხლა ის ღმიბილი
 ცრუმებად შემეცვალ.
 ძილში ვშუოთავ...
 დედას პხედავ...
 მიალერსებს... მიმღერის
 ნაზად თავის ნანინას...
 ცხოვრების მწარე სიცილი
 მავიწყდება... ვბრუნდები...
 მხოლოდ მესმის შორიდან...
 ტკბილი ჰანგი: ნანინა!

69—90.

မြတ် မျောက် ဂာလာပါရိုင်၊ မာဂုရာ... မျောက်၊
စံပိုဒ်ဆေးမဲမာရတွေ့လဲ တွေ့တော်မဲ ပေါ်ပော်
နှာချုပ်ခြားမျှော်လွှာ၊ စာလွှာ နားလွှာ ပုံနှိပ်စွာရှု-
လေ မြတ်ပိုဒ်ပုံလွှာ ထွေလွှာ ပြောမူ၊ အဲ စာလွှာကြ-
လိုက်တော် အားလုံး ဝေါ်...—စားများ မြင်ပြောလွှာ—
နှာမြတ်ပိုဒ် ဒုက္ခလာပုံ... တော်တွေ့လဲ ပြော စာပိုဒ်
နားလွှာတွေ့လဲ ဒုက္ခပုံ မြတ်ပိုဒ်ပုံလွှာလဲ။ နှာမြတ် ဖျော်ပိုဒ်-
ပိုဒ် အလောက်တော် အဲ ဖျော်ပိုဒ်ပုံလွှာ ဂားနှုန်း
နှာချုပ် ဂျော်ပိုဒ်ပုံ အဲ ဖျော်ပိုဒ်ပုံလွှာ ကျ ဖို့

სოსმო თითქოს დედის ს ჩამა გამოარკვია.—
წამოიშაია და ლულლულით წაიბუტებუტა:—
დედიკო, შეგდე ყურა-აზავინ არაა დამნაშავე
ჩემი დედი... არავინ არავერი მოწოდევება...
ნუ-ურა მისა-სხვეფთ... მშოლოთ ამას გზობრ-ოვ
დე-დიკო... ხალხს... ხალხს... შეაგონნ... რომ
დღეობა—მათი დამრგებელია-ა. მე კი... მე-ე-ე
—მოიკენესა საბრალო სოსმო, ერთი გაიზმო-
რა, უკნის კენლალა, სასიკედილოთ გაღებული
ოვალები ერთგულ კიდევ გადასვლო ირგვლივ
და გულწასულ დედის კალთაზე სამუდამოო
განუტევა სული...

3987(3)

ჩვენი პირო-ერეზველობა

საქ. კინო-მრეწველობის სააქც. საზ — ბის მუშაობა 1923 — 1924 წ. განმავლობაში

საქართველოს კინო-მრავალობის საქციონერო საზოგადოების ჟურნალის იდეა შარმილიშვილი 1923 წელში, ამავე წლის გარეშე დატუკიცებული იქნა საზოგადოების წესდება, რის ჟემდღვაც დაიწყო ორგანიზაციული მუშაობა.

საზოგადოების თავმჯდომარეთ პრეზული იქნა განათლების სახლში კრიმისარი დ. კან-დელაკი, დირექტორებათ კი გერ. გოგიაშვილი და ბერ-ნაზაროვი, რომელმაც უნივერსიტი და დაუღალავი მუშაობით ფეხზე დაყენეს სა-ქართველოს კინო-წარმოება.

8. ଗନ୍ଧାରିପତି

საჩ. კინო-მრავალებრივ. სააჭერ. საზ-ბის გამგე-დირექტორი

საქართველოს კინა-მრეწველობის მიერ გა-
ომშეცდულ სურათების სერთო მეტრაჟი ან-
გამდ შედრის 400.000 მეტრს, ე. ი. დახსლო-
ბით 266 ვარტს.

მეტრაჟი	განაწილებულია	შემდეგნარაც:
„არსენ ჯორჯაიშვილი“	—11 ექ.	15.000 გრ
„სურამის ციხე“	—12 „	22.000 „
„მაღის მელიული“	—12 „	24.000, „
„სუანილი არსენა“	—10 „	19.000 „
„მოძღვარი“	— 6 „	15.000 „
„წითელი ეშმაკუნები“	—28 „	106.000 „
„დაკრუგული ვანძი“	—11 „	55.000 „
„საბო საცოცხლე“	—15 „	60.000 „
„რკინის რაზმი“	—15 „	60.000 „
10. „ტარიელ მელავაძე“	—15 „	18.000 „
აგ სურათების დასადგმელად		მოწვეულნ
კუნენ სასუეთესო ჩერებორები:		ბარსკი, ბეკ
აზაროვა და პეტრესტანი.		

მოკლე დრიკის განმავლობაში საქართველოს კინო-მრავალობამ შესძლო კინა-წარმოებისათვის საჭირო ზემოქმედებითი ძალა ის გადარჩევა. შევმნილია ტენიური პერიოდი, რომელიც აქმაფოფილებს როგორ და

ପ୍ରକାଶକ-ନାନ୍ଦିଳାମୁଖୀ

საქ. სახელმწ. კინო-მრეწველების სააქც. საზო-ბის
დირექტორი და რეჟისორი.

ამას გურია დაშტულია საკითხი ს ცეციალუ-
ა ტექნიკური მწყობილების გაუმჯობესებ-
ს შესახებ. ეს ს სკოლის ნაწილიდროვ უკვე
დაწყებულია. გრემანიიდან მიღებულია და-
პარტია აპრილებისა და გვამათებული-
ა წყობილებისა, რომელიც უკანასენერია სი-
კვეთას წილით დაგრენერ კაიერა ტორაფიული ტე-
კს დარღვეს. ცყველა უერთი ეს ს შეგვებას
საქართველოს კინო-მზენტელუადა-
საუკეთენობებისა სურათების ღირსება და ო-
დას აიკლოს დეველები, რომელიც აქამ-
ა აუცილებელი იყო სათანადო ტეხნიკური
წყობილებების უქონლობის გამო.

